

Nedajme si Vianoce a vzácne chvíle vziať

Milí spoluobčania,

vyzerá to tak, že ako netradične sme prežili celý tento rok, aj jeho záver bude pre nás všetkých náročný a neistý. Pandémia koronavírusu naplno zasiahla do nášho života, zvyklostí, do rodinnej pohody. Za pár dní budeme sláviť sviatky Vianoc. Hovorí sa, že sú najkrajším, no zároveň najstrešujúcejším obdobím v roku. Dnes to platí dvojnásobne. Určite tomu nepridávajú ani chaotické opatrenia Vlády SR bez akejkoľvek vízie do ďalších dní. Za sebou máme v našej obci dve kolá testovania na Covid-19, v ktorých sa ukázala zodpovednosť a uvedomelosť našich občanov. Vysokou účasťou sme sa snažili prispieť k tomu, aby bol koronavírus na Slovensku pod kontrolou. Žiaľ, šírenie tejto plíagy sa nám nepodarilo zastaviť ani v Medzibrode. No i tak veľké poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa celoplošného testovania zúčastnili. Organizačne sme to zvládli aj vďaka dobrovoľníkom, DHZ Medzibrod pod velením Jána Švajčiaka a hlavne zdravotníckemu

personálu z našej obce - Janke Ligenzovej, Vladimíre Holíkovej a Ivane Masárovej. Krásnym gestom sa počas testovacích dní prezentovali niektorí naši obyvatelia. V mene celého testovacieho kolektívu ďakujeme za kulinárske špeciality Márii Malachovskej, Helene Šejrmanovej, Ivane Sumrákovej, Igorovi Patrášovi - twd SK s.r.o, Mynto s.r.o. a za technickú výpomoc Petrovi Oborčokovi.

Napriek všetkým nariadeniam prijatým pre zníženie pozitívnych prípadov na Covid-19, nedajme si Vianoce a vzácne chvíle vziať. Nech vianočné sviatky nie sú o Matovičovi, ale o Ježiškovi. Možno práve teraz v adventnom čase, pri dlhých zimných večeroch, máme viac priestoru popremýšľať o poslanstve Vianoc. Prejaviť vlastným spôsobom človečenstvo, ľudskosť a pokoru sa dá i pri znížení mobility. Možno prívetivým slovom, zapálenou sviečkou alebo malým darčekom. Napríklad v podobe peknej knihy, ktorú sme pre Vás pripravili zo života v našej dedinke - Od brodu k Medzibrodu.

Nezabudnime, Medzibrodčania počas prichádzajúcich sviatkov na všetkých blízkyh i na tých, ktorí tu už nie sú s nami. Nech nám nie sú ľahostajné osudy mnohých chorých detí a osamelých seniorov, ktorí majú len jedno veľké želanie - byť zdraví. Áno, práve zdravie zo všetkého najviac želim všetkým Vám v starom i novom roku.

Pavol Svetlík

Podarilo sa nám v roku 2020

Základná škola s materskou školou

- prestavba vnútorných priestorov 1. a 2. nadzemného podlažia
- výmena plynových kotlov
- náter strechy
- oplotenie areálu
- nočné verejné osvetlenie vo vnútri areálu
- vypracovanie PD športovej haly a vybavenie stavebného povolenia
- kolaudácia a slávnostné otvorenie budovy 2.9.2020
- získanie nenávratnej dotácie vo výške 150 000 € od Ministerstva financií SR

Požiarňa zbrojnica

- získanie hasičského auta Iveco
- prestavba garáže pri PZ pre Iveco a propovodňový vozík

Obecný úrad

- výmena vodovodu a vnútornej kanalizácie v celom objekte OcÚ
- prestavba kuchyne v Klube u raka vrátane skladov a sociálneho zariadenia vrátane nového odsávania, vodárenských prác, novej elektroinštalácie, výmena rozvodov kúrenia a zakúpenie nového plynového kotla
- čiastočná prestavba sály Klubu u raka

Komunálna technika

- obstaranie nového kolesového traktora Zetor Proxima CL 100 c čelným nakladačom, lopatou, paletizačnými vidlami a 2 ks veľkokapacitných kontajnerov
- získanie nenávratnej dotácie vo výške 70 000 € od Ministerstva životného prostredia SR prostredníctvom Environmentálneho fondu

Monografia

- vydanie knižnej monografie obce - Od brodu k Medzibrodu

Pavol Svetlík

ZO SZPB v roku panovania covidu

Minuloročné uznesenie XVII. zjazdu SZPB sme rozpracovali na podmienky našej organizácie a pripravili Plán činnosti na tento rok. To sme však netušili, čo nového nás okrem novej vlády postihne.

Vo februári sa 5 členov zúčastnilo oddychového pobytu v Tatralandii a v piatok 6. marca 10 našich členov bolo pozvaných na stretnutie pri príležitosti MDŽ a dňa učiteľov, ktoré pripravil OblV. Už od pondelka 9. marca došlo k útlmu v spoločnosti.

Vo výbore základnej organizácie sme sa dohodli, že oslavy oslobodenia obce a ukončenia 2. svetovej vojny vykonáme len vo výbore a kvety vďaka k pomníku položíme za účasti starostu obce. Netušili sme, že tento spôsob spomienky budeme realizovať aj v auguste pri príležitosti osláv SNP ako aj pri pietnej spomienke na ukončenie 1. svetovej vojny 11. novembra o 11. hodine položením kvetov a zapálením sviečok. Obhliadkou pomníka pri kostole sme zistili jeho poškodenie: odpadnutie rohov a celkové zvetranie, čím môže dôjsť k jeho

postupnému rozkladu. O technickom stave pomníka sme informovali obecný úrad.

Viditeľné poškodenie pomníka opravil p. Prašovský.

2. novembra sme zapálili sviečky a položili kvietky aj na mieste odpočinku popravených štyroch partizánov.

Výbor ZO sa v priebehu roku schádzal vždy pred akciami a v septembri aj prípravou gulášu na obecnej chate.

Nezrealizovala sa akcia Partizánskymi chodníkmi so žiakmi základnej školy a ani reprezentácia našej organizácie na Haruľovej šou. Okrem týchto našich podujatí nebolo realizovaných ďalších 7 akcií organizovaných OblV, na ktoré boli prihlásení naši členovia. Spomeniem len Osvienčim, Orlie hniezdo, husacie hody v Slovenskom Grobe a ďalšie.

V septembri v období uvoľnenia pandemických opatrení sa 14 našich členov zúčastnilo akcie OblV v Bachledovej doline, pričom položili kvety pri pamätníku obetí 2. sv. vojny na Štrbe.

V súčasnosti OblV pripravuje plán akcií

na budúci rok, po jeho spracovaní sa bude môcť s ním zoznámiť.

Zo spomenutého vidieť, že aj v tejto situácii základná organizácia plnila úlohy podľa možností, ktoré v spoločnosti boli.

V priebehu tohto roka k nám do ZO SZPB pristúpili 3 noví členovia a rozlúčili sme sa na cintoríne s pani V. Haviarovou, pánom V. Rossenbergerom a dlhoročným predsedom ZO SZPB pánom Bartolomejom Hraškom. Z evidencie sme preradili do ZO Brusno 1 člena a 1 neaktívneho člena dlhodobo zdržiavajúceho sa v zahraničí sme z evidencie vyradili.

Ku dňu spracovania tohto príspevku má ZO SZPB v Medzibrode 88 členov, pre ktorých boli zakúpené členské známky.

ZO SZPB praje všetkým svojim členom ale aj ostatným obyvateľom obce príjemné prežitie nastávajúcich vianočných a novoročných sviatkov a v budúcom roku pevné zdravie.

**Predseda ZO SZPB
Ing. Ján PACEK**

Milí spoluobčania, priatelia, milovníci divadla,

každoročne sme Vás aj touto cestou pozývali na vianočné predstavenie, ktoré náš divadelný súbor pripravil pre Vás, aby sme spríjemnili našim priaznivcom najkrajšie sviatku v roku. Táto krásna milá tradícia je pevne spätá s vianočnými sviatkami v našej obci. Lebo tak, ako si nevieme predstaviť Vianoce bez stromčeka, darčiekov, polnočnej omše, kolied, patrí k nim aj divadlo.

Ale človek mieni a Pán Boh mení. Veľmi nás mrzí a je nám veľmi smutno a verte, vyčkávali sme do poslednej chvíle, že to dáme. Žiaľ, situácia, v ktorej sa práve nachádzame nám to jednoducho nedovoľuje. Predstavenie je naskúšané, pripravené. Stretávali sme sa, nacvičovali a verili sme, že nám to vyjde. Ale verím, že situácia sa v dobré obráti a čo to len bude možné, budeme vďační, že sa uvidíme. Mimochodom, v celej histórii nášho medzibrodského ochotníckeho divadla sa nehralo iba raz a to v roku 1944 počas SNP - totižto polovica súboru bola na Prašivej a druhá polovica ich naháňala v čiernych gardistických uniformách.

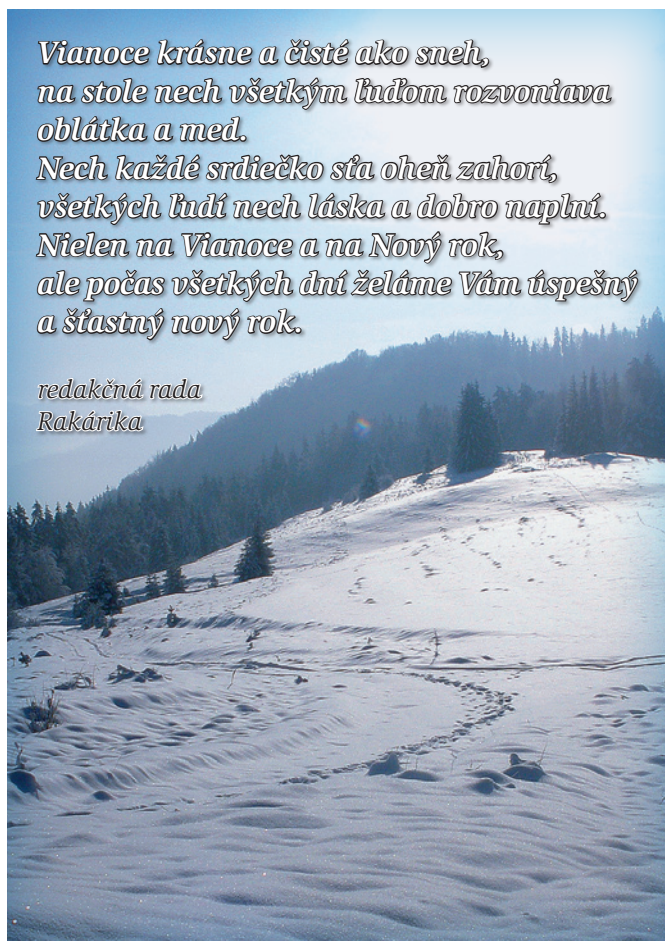
Aspoň touto cestou a z tohto miesta Vám napriek všetkému želim šťastné veselé a požehnané vianočné sviatky. Do nového roku hlavne zdravie, rodinnú pohodu a veľa úsmevu na tvári.

Dovidenia a dopočutia.

Jozef Zázrivec

*Vianoce krásne a čisté ako sneh,
na stole nech všetkým ľuďom rozvoníava
oblátka a med.
Nech každé srdiečko sta oheň zahorí,
všetkých ľudí nech láska a dobro naplní.
Nielen na Vianoce a na Nový rok,
ale počas všetkých dní želáme Vám úspešný
a šťastný nový rok.*

*redakčná rada
Rakárika*

Svetielko do ticha

Bol večer pred Vianocami a na našej škôličke sa pomaly začali rozsvetovať vianočné svetielka. Najskôr to bolo jedno okno, potom malý roztomilý stromček, ktorý cez veľké sklenené okno nedal nikomu zabudnúť na čarovné chvíle pred nami. A nakoniec sa hlásil do sveta blikotajúci balkón,

ktorý rozprával do nastávajúcej tmy, že čoskoro príde niečo veľké... Len nikto ho pre to tajomné ticho a tmú nepočul. Ten čarovný čas krôčik za krôčikom prichádza. Na našom školskom chodníku a vôbec ani na uliciach našej malebnej dedinky nebol počuť žiadny smiech, žiadny džavot, ba ani tenučký hlások nezaznel široko-ďaleko. Nebolo počuť vôbec nič. To ticho bolo priam mrazivé. Bolo však cítiť, že to, čo vládne von, nie je také, ako to bolo vlni alebo predvlni. Vlastne celý rok nie je taký, aké boli tie pred ním.

Smiech, radosť, túžba, očakávanie, jasnú srdiečka, strach a nedočkavosť, kedy príde Mikuláš. To sú tie okamihy, ktoré sa pomaly tohto roku vytrácajú a zanikajú v čiernej tichej tme. Neustály džavot hlások sa zbiehali zo všetkých kútov do stredy dediny. Deti v sprievode rodičov kráčali ruka v ruku a bolo cítiť lásku, dobrú náladu a kopec smiechu. Nie, nebolo to o tom nabrať si čo najviac sladkostí do vreciek, ale urobiť radosť našim najmenším a najmilším a zároveň stretnúť sa s kamarátmi a trochu vliať do seba ČARO, KÚZLO alebo DUCHA Vianoc.

Dnes? Dnes sa len mihotajúce svetielka prihovárali tme a tichu... Zrazu toto magické čaro prerušil úder hlbokého zvonu BIM-BAM-BOM. Práve to bol okamih, kedy som si uvedomila, že nie - to nie je tak veľa hodín, len to ticho a tma vypovedajú o niečom, čo tu vládne.

Asi práve tento ROK nás učí, čo v skutočnosti čas pokoja, lásky a šťastia znamená. Zrazu si uvedomíme, čo pre nás znamenajú bežné veci a koľko šťastia a radosť nachádzame v človeku pri stretnutí. Akú silu a váhu majú pre nás tieto maličkosti... Ale ani silou a ani váhou sa nedajú odmerať naše šťastné srdiečka a žiarivce očká, keď sa stretávame v škole. Aj náš školský rok je úplne iný. Pochopili sme, že šťastie a istota pre deti, ktoré máme vzdelávať v dnešnej dobe, je to najdôležitejšie. Všetky naše plány nám zobrala tá Koťuha, ale sny našich detí nám zobrať nemôže ani ona, ani nikto INÝ! Napriek všetkým opatreniam sme toho stihli aj tak dosť. Zbierali sme starý papier, kde najlepším zberačom sa stal Paťko Hrk. Nezaháľali ani Peťo Haviar, Maťko Švajka, Jožko Huťka a Kubko Privrel. Naše spomienky patrili aj našim starým rodičom. Počas mesiaca

úcty k starším sme si uctili aspoň svojich najbližších starých malým darčekom. Ďalej sme zažili týždeň, ktoré sme strávili prípravou chutných a zdravých jedál, povestami a neopomenuli sme ani dôležitú drogovú prevenciu. A tak sme sa okrem vzdelávania, ktoré sme postavili na deťoch a ich aktuálnych potrebách, venovali aj témam pre život. Deti učíme riešiť situácie života, presne tak isto, ako sme sa my museli postaviť k tejto vládnucej situácii. Vedeli sme, že raz príde ten okamih a Koťuha zastihne aj našu škôličku a zatvorí naše brány. Preto keď sme boli v nej, pracovali sme ako včeličky, aby sme sa v škole naučili čo najviac. Všetko vzdelávanie sme samozrejme orientovali na potreby detí, aby keď príde to nútené rozlúčenie sa, deti môžu lásku a istotu nachádzať pri svojich rodičoch. Istota a láska rodiča robia deti šťastnými. Pri našom poslednom znovuotvorení školy po nútenej prestávke, sme opäť uvideli v detských tváričkách ohromnú radosť, že sú spolu a svetielkujúce očká počas krásneho dňa sv. Mikuláša. Deti pri pohľade na kopec balíčkov žiarili šťastím. Deťúrence mali okrem toho nachystané aj adventné balíčky, ktoré každé ráno pri tónoch vianočných melódii otvárajú. Táto atmosféra, ktorá panuje v našej nevšednej škôličke, napája aj nás.

Ďakujeme za každý deň, ktorý môžeme zažiť s Vašimi detičkami. Snažíme sa zo všetkých síl, aby vzdelanie, výchova a šťastie detí šli ruka v ruku počas tohto náročného obdobia, keď vládne tá ničota menom Koťuha.

Blížime sa k záveru tohto roka a budeme prežívať tie najkrajšie sviatky. Vianoce ►

sú okamihom, keď naše deti začínajú snívať o to intenzívnejšie, aby pod vianočným svetielkujúcim stromčekom našli to svoje vysnívané. Skúsme o to intenzívnejšie načúvať týmto snom. Myslím, že slová ŠŤASTNÉ A VESELÉ, ktoré majú veľkú silu, pochopili všetci, aj tí najmenší.

Tak aj za našu školičku a všetkých zamestnancov Vám prajem to najkrajšie prežitie vianočných sviatkov a vykročíme spoločne pravou nohou do nového roka, nech naše sny o lepšom roku sú tak silné, ako sny detí, ktoré sa vždy menia na skutočnosť.

Mgr. Katarína Luptáková

Čas radosti, veselosti u našich najmilších

Rok ubehol ako voda a my najmenší v škôlke sa už nevieme dočkať, kedy príde ten čarovný večer, kedy sa všetky očká rozžiaria a detská radosť nebude mať konca kraja. Ale kým ten deň príde, podelíme sa s Vami o zážitky, ktoré sme stihli zažiť od nášho posledného stretnutia.

Začiatkom jesene sme si spoločne užili šarkaniádu na školskom dvore – šarkany lietali do výšin a my všetci sme im závideli, že vidia svet z vtáčej perspektívy. Navštívila nás i teta logopedička, ktorá detičky pochválila, že jazyčky majú dobre vytrénované a len pár detičiek sa ešte pasuje s tým najťažším písmenkom „R“.

*Trnky trpké, trnky tvrdé,
kto tie trnky trhať bude.
Trpaslíček trnky trhá,
trhanie mu trvá, trvá.*

V októbri sme si stihli užiť týždeň zdravej stravy – upiekli sme si chlebiček, urobili nátierku, skúšali sme podľa chuti uhádnúť, aké ovocie alebo zeleninku máme práve v ústach a mnoho ďalších aktivít, pri ktorých sa deti dozvedeli, ktoré potraviny sú pre nás zdravé a ktoré nám naopak škodia. V tomto čase sme mali naplánované aj vyrezávanie tekvičiek, avšak museli sme ostať doma. Detičky však so svojimi rodičmi nezhadľali a vyrezali naozaj nádherné dielka.

V novembri sme sa zas naučili všeličo o našom tele, ako mu môžeme pomôcť, ale aj ako mu škodíme. Čítali sme si z knižky „Filipove dobrodružstvá“, kde si deti vypočuli príbehy Filipa, prostredníctvom ktorých ich previedol rôznymi situáciami a deti sa naučili, čo je správne a čo je naopak pre nás veľmi nebezpečné a nezdravé. Detičky z triedy „Obláčiky“ si svoje vedomosti vyskúšali v kvíze „Poznám svoje múdre telo“, za ktorý boli všetci odmenení ovocno-zeleninkovou hostinkou. November ubehol a ani sme sa nenazdali a nastal predvianočný adventný čas. Naša škôlka sa prezliekla do zimného šatu – na oknách sa zabeleli snehuliaci, vločky i stromčeky, z okien sa rozsvietili svetielka i vianočný stromček ▶

► a my sme sa nevedeli dočkať návštevy, ktorá k nám každý rok o tomto čase zavíta – Mikuláša so svojimi pomocníkmi anjelom a čertom. Tento rok je však celý úplne iný, ako sme boli zvyknutí. A keďže Mikuláš vie, že v našej škôlke máme dobré detičky, ale obával sa o svoje zdravie, nechal nám pod stromčekom list a balíčky a prihovril sa nám cez interaktívnu tabuľu i s anjelom a čertikom Lucifukom. Detičky im zaspievali, zarecitovali a oni mohli ďalej pokračovať vo svojej ceste po celom Slovensku.

V tomto predvianočnom čase nás čaká zdobenie stromčeka pre zvieratká, výroba vianočných pozdravov, ozdôb a nakoniec sa spoločne potešíme pri škôlkarskom vianočnom stole, kde si porozprávame o tradíciách, ktoré sa v našich rodinách dodržiavajú a budeme dúfať, že si niečo nájdeme aj pod našim škôlkarským vianočným stromčekom.

A aby ste vedeli, ako nám je v škôlke veselo, pripájame aj veselé perličky z úst našich detí:

„Vidíš na horách tie mraziarne?“

Rozdiel medzi narodeninami a meninami – „Na meniny nás teta doktorka neočkuje.“

„Čo má mačka?“ – „Fúzy ako naša babka.“

Pri prezliekaní natešene: „Mne smrdia tie ponožky ako môjmu ockovi.“

„Ja tu nebudem spať, lebo tu nebývam.“

„Však debil môžu hovoriť iba dospelí?“

„Ja sa ničoho nebojím – ani medveďa, ani štipľavého hada.“

„Ak neprezradíš ockovi, že som neposlúchal, zaplatím ti dovolenku.“

„Deti, prečo chodíme na cintorín?“ – „Lebo mŕtvi majú narodeniny.“

Deti sa hrajú: „Ja budem akože tvoja sestra a ty budeš moja mama.“

„Prečo ešte nespinkáš?“ – „Rozmýšľam, čo si dám na večeru.“

„Čo ste si našli na Mikuláša v čižmičke?“ – „Uhlie – aspoň bude mať babka čím kúriť.“

„Aké máte domáce zvieratko?“ – „Muchy.“

„Ja neplačem, mne sa len potia oči.“

„Čo je hnedé? – Medveď. A čo je ešte hnedé? – Druhý medveď.“

*Prajeme Vám všetko,
čo radosť vzbudí,
prajeme Vám veľa lásky,
to preto, že spája ľudí.
Nech sa Vám na stromčeku
všetko ligoce,
prajeme Vám krásne
a požehnané Vianoce.*

Zuzana Huťková

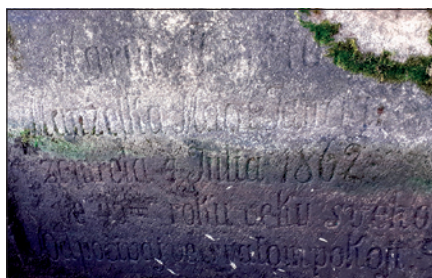

Významné medzibrodské rody

FODOROVCI

5. časť – dokončenie

Bolo to pred vyše rokom, keď ma na medzibrodskom cintoríne zaujal spadnutý starý pomník, ktorý ležal neďaleko hrobov rodiny Fodorovcov. Keďže som bol zvedavý, či pomník nemá niečo spoločné s týmto rodom, odhrabal som spodnú časť jeho podstavca a nemýlil som sa. Pomník patrí matke manželky Ondreja Fodora, o ktorom bude dnešné rozprávanie. Na podstavci je v dobovej slovenčine napísané: „Mária Krnáčová, manželka Maca Jančiara, zemrela 4. júlia 1862 ve 46. roku veku svého. Odpočívaj ve svatom pokoji“ (obr. 1). Nepredbiehajte však, ale poďme pekne po poriadku.

Obr. 1 – Nápis na podstavci pomníka hrobu Márie Jančiariovej rod. Krnáčovej

Manželom Márie bol Štefan Kindernay, bohatý zeman z Nemeckej, no a zrejme to bol práve on, kto finančne podporoval Ondrejove vyššie štúdiá, po ktorých sa stal učiteľom – rektorom. Ondrej pôsobil na viacerých miestach, a to v Ponikách, v Badíne, vo Svätom Ondreji (dnes časť Brusna), no a napokon v rodnom Medzibrode.

nym príbuzenským vzťahom môže dôjsť pri veľkom vekovom odstupe súrodencov v jednotlivých rodinách. Čo sa týka rodičov Agnesy, jej otec Matej sa narodil 18.1.1812 v rodine Martina Jančiara a Doroty Vaňovej, matka Mária sa narodila 25.11.1816 v rodine Jána Krnáča a Anny Benčovej. Matej Jančiar a Mária Krnáčová mali sobáš 10.1.1831, no a potom, čo Mária 4.7.1862 vo veku 46 rokov zomrela, vdovec Matej sa znovu oženil. Jeho druhou manželkou sa stala Zuzana, narodená 10.11.1826 v Dubovej, dcéra Jána Simana a Zuzany Marčokovej. Zuzana sa za Mateja vydávala ako vdova po Jánovi Lokšovi, ktorý zomrel 19.5.1862 v Dubovej, vo veku 43 rokov. Matej Jančiar bol dlhoročným medzibrodským richtárom, jeho druhá manželka Zuzana Simanová zomrela 29.12.1872 na choleru, on skončil 9.9.1880.

1838 17. Juni	Andreas D. Stephanus Fodor	D. Isaacus Petyko
	Mloysius Lario, et	
	od Mag. Jac. Marcia Kudelka.	Magdalena Kopecky
	24. 11. 1838	29. 2. 1839

Obr. 2 – Zápis o narodení Ondreja Fodora 17.6.1838 v Medzibrode

26. Jan.	Andreas Fodor	Stephan Kindernay	Idem	promulgati.
	Agnes Jančiar	Mathia Krnáč		consensu Pa.
	Mag. J. B. An.	Mathia Krnáč		triar.

Obr. 3 – Zápis o sobáši Ondreja Fodora a Agnesy Jančiariovej - 26.1.1863 v Medzibrode

1888	Stephanus Fodor	Mária Čellárová	10. 4. 1888
	Agnes Jančiar	Mathia Krnáč	
	Anna Čellárová	Anna Čellárová	

Obr. 4 – Zápis o sobáši Štefana Fodora a Márie Čellárovovej - 10.4.1888 v Sl. Ľupči

Rektor Ondrej, zať medzibrodského richtára

Ondrej Fodor sa narodil 17.6.1838 v Medzibrode, ako najmladšie z trinástich detí mäsiara Štefana a Márie, rodenej Kúdelkovej (obr. 2). Keď mal Ondrej päť rokov, zomrela mu matka, o ďalších šesť rokov odišiel na druhý svet aj otec, a tak výchovu malého chlapca prebrala sestra Mária, staršia od neho o neuveriteľných 28 rokov.

Počas pôsobenia v Ponikách sa oženil, keď si dňa 26.1.1863 (obr. 3) zobral za manželku Agnesu, narodenú 20.4.1849, dcéru medzibrodského richtára Mateja Jančiara a Márie, rodenej Krnáčovej. Isto to nebola len náhoda, pretože Agnesin brat Matej Jančiar mladší, si už skôr, 24.2.1862, zobral za manželku Sabínu Čellárovú, ktorej matka Anna bola o 16 rokov staršou sestrou Ondreja Fodora. Veru, až k takto zvlášť-

Nešťastné manželstvo Ondrejovho syna Štefana

Ondrej Fodor a Agnesa rodená Jančiariová žili po sobáši krátky čas v Badíne, potom približne 15 rokov vo Svätom Ondreji a napokon v Medzibrode. Mali sedem detí, z toho dospelého veku sa dožili štyri. Syn Štefan, narodený 27.2.1865 vo Sv. Ondreji, sa vyučil za tesára a dňa 10.4.1888 mal sobáš s Máriou, narodenou 11.9.1864 v Slovenskej Ľupči, v rodine kupca Ignáca Čellára a Anny Sartorisovej (obr. 4). Matkou Ignáca Čellára bola Sabína Fodorová, o 19 rokov staršia sestra Štefanovho otca Ondreja. Manželia žili v Medzibrode a do roku 1895, dokedy boli k dispozícii cirkevné medzibrodské matriky, sa im narodilo päť detí. Žiaľ, dospelého veku sa dožil len syn Jozef, ktorý sa narodil 20.2.1893, v poznámke zápisu o narodení je uvedené, že dňa 17.12.1946 mal v Banskej Bystrici sobáš s Annou Nemcovou. Z ostatných detí Štefana a Márie dve zomreli krátko po narodení, ďalšie dve sa nedožili ani jeden rok, a aby toho nešťastia nebolo málo, 16.12.1899 skonala aj samotná rodička. Či sa potom vdovec Štefan Fodor znovu oženil a či mal ďalšie deti, to sa mi, žiaľ, nepodarilo zistiť.

15. 12. Dec.	Michael. m. -	Andreas Fodor	Idem	Idem	Idem	Idem
		Agnes Jančiar				

Obr. 5 – Zápis o narodení Michala Fodora - 15. 12.1878 vo Svätom Ondreji

1887 5. 9.	Julie Josip	Idem	Idem	Idem	Idem	Idem

Obr. 6 – Zápis o narodení Júlie Slabécusovej 5.1.1887 v Nemeckej

► Mária, dcéra rektora Ondreja Fodora a Agnesy, sa narodila 30.3.1770 vo Sv. Ondreji a dňa 21.10.1894 sa vydala za Jozefa Farárika, narodeného 19.3.1862 v Bukovci, syna Jána Farárika a Márie Murgašovej. Zaujímavé je, že ešte predtým, roku 1882, si Jozef dal úradne zmeniť priezvisko na Faváry.

Amália, druhá dcéra Ondreja a Agnesy, sa narodila 1.4.1875 vo Sv. Ondreji a dňa 23.1.1894 sa vydala za Mateja, narodeného 1.12.1869 v Medzibrode, syna Mateja Sokola a Márie Petríkovej. Manželom sa dňa 6.5.1895 narodila dcéra Gizela, v poznámke zápisu o narodení je uvedené, že 23.4.1921 sa v Medzibrode vydala za Václava Lenharta. V poznámke o narodení Mateja Sokola je zas uvedené, že zomrel 16.6.1927.

Michal Fodor, pokračovateľ rodu v Medzibrode

Posledným dieťaťom rektora Ondreja Fodora a Agnesy, rodenej Jančiarovej, bol

Obr. 7 – Pomník na hrobe Michala Fodora a Júlie rodenej Slabéciovovej

syn Michal. Narodil sa 15.12.1878 vo Sv. Ondreji a dňa 5.4.1910 sa ženil s Júliou, narodenou 5.1.1887 v Nemeckej, dcérou Daniela Slabéciusa a Jozefíny Remkovej (obr. 5, 6). Manželia žili v Medzibrode, mali viacero detí, medzi nimi aj syna Michala mladšieho, narodeného 1.1.1913, no

a syna Ondreja, narodeného 2.11.1916. Michal Fodor starší zomrel 14.11.1950, jeho manželka Júlia, rodená Slabéciová, skonalá 4.3.1968, obaja odpočívajú v spoločnom hrobe na medzibrodskom cintoríne (obr. 7). No a neďaleko nich odpočívajú aj ich synovia Michal a Ondrej so svojimi manželkami.

Veru, takmer do roka a do dňa sa končí rozprávanie o významnom medzibrodskom rode Fodorovcov, verím, že aspoň niekoho zaujalo, ba možno niekto z Vás si v ňom našiel aj svojich dávnejších predkov. Nie, nejdem sa lúčiť, pretože sa ešte určite stretneme, či už cez ďalšie rozprávanie na stránkach Rakárika alebo naživo v Medzibrode. Veď predsa Rajčokovie starý dom, záhradku či políčka nenechám celkom opustené. V roku 2021 Vám prajem všetko najlepšie!

Jano Balkovic, 2020

Foto – archív autora

Mohutné stromy v chotári Medzibrodu

Potešilo ma, keď som dostal do rúk monografiu o Medzibrode. Téma mohutných stromov je spomenutá aj v tejto knihe, ale pre vyváženosť obsahu z pochopiteľných dôvodov nemôže byť detailnejšie rozpracovaná v takom komplexnom diele. Pri svojej práci sa často stretávam s mohutnými drevinami v lesoch Poľany a jej okolia. Často nie je dôležitá ani tak rozmerová stránka, teda obvod či priemer kmeňa a výška, ale aj vek dreviny. Dôvodom sú rozdielne rastové možnosti vzhľadom na stanovište, kde strom rastie. Je úplný rozdiel, ak strom rastie na hľbokej a na humus bohatej pôde vyvrelín Poľany, alebo na extrémne suchom vápencovom svahu Máčkovej. Pre bežných ľudí sú aj tak príťažlivé dreviny veľkých dimenzií, ktoré dokazujú neskutočnú silu prírody. Prešiel som medzibrodské lesy krížom krážom. Hľadal som aj iné nadrozmerné stromy, ale okrem bukov sa mi už nič výnimočné nepodarilo nájsť. Pamätám si jednu veľkú jedľu rastúcu nad murovanou chatkou v lokalite Prielohy. Asi pred desiatimi rokmi spadla a je z nej len torzo. Na naše pomery bola celkom rozmerná ale celkovo nič moc. Najväčšie buky som zmeral v lokalitách Rígeľ (obvod kmeňa 580 cm), Kopok (obvod kmeňa 508 cm) a Prielohy (obvod kmeňa 506 cm). Pekné košaté buky sú aj na Turni ale vzhľadom na vápencové podložie dosahujú obvody kmeňov len okolo 300 cm. Po stotožnení predmetných stromov na his-

torickej ortofotomape, ktorá je prístupná v elektronickej podobe, všetky tieto buky rástli samostatne alebo na okraji skupín stromov mimo súvislého lesa. Ešte v povojnovom období tvorili oblasť najsevernejšej časti nášho katastrálneho územia lúčky so skupinami košatých stromov (nerástol tam súvislý les ako teraz). Buk na Kopku (správnejšie Nad Žliebkami) rastie za hrebienkom a mal som aj pochybnosti, či patrí ešte do nášho chotára. Po spresnení na viacerých mapách s vrstvou katastra to vychádza že je náš, lebo katastrálna hranica v tomto mieste ide nelogicky za hrebeň na

stranu doliny Vážna a hneď povyššie vpravo aj na stranu doliny Sopotníčka, ktorá by mala logicky patriť Brusnu. Vymenované buky majú doteraz tvar akoby rástli na lúčkach. Sú košaté s hrubým kmeňom a krátke s výškou len okolo 25 metrov. K veľkému obvodu kmeňa prispieva aj rozkonárenie niekoľko metrov nad zemou, čo trochu skresľuje realitu v porovnaní s priamo rastúcimi drevinami. Buky rastúce v lepších podmienkach dosahujú pri rovnakých obvodoch (hrúbkach) kmeňa výšok až 49 metrov. To je údaj z roku 2009 z územia Havešová v Bukovských vrchoch. V tom roku bol druhý najvyšší známy buk Európy nameraný v Národnej prírodnej rezervácii Hrončeský grúň a dosahoval výšku 47 m. Pre nás je potešiteľné, že u drevín brest horský a jaseň štíhly prvých desať miest v poradí tvoria stromy namerané na Slovensku a to neďaleko v už spomínanej NPR Hrončeský grúň a čiastočne aj v NPR Dobročeský prales. A čo ďalej. Nuž, aby som zistené poznatky aj aplikoval, musím zobrať pol litra frndžalici a fľašu vína a pri príjemnom posezení dohodnúť s predsedom a lesníkom nášho urbáru neformálnu ochranu týchto pamätníkov hôr. Buk na Kopku je na štátnych pozemkoch a za jeho zachovanie patrí veľká vďaka nadlesnému Tomášovi Vaníkovi od Belkov. Ten si vypije s horármi v Lopeji, lebo furt je v Medzibrode na motore.

Pavol Kostúr

Predčasne ukončená jeseň

Po zrušení jarnej časti sa kvôli zhoršujúcej situácii v súvislosti s COVID-19 najskôr museli odohrať zápasy bez divákov a nakoniec sa rozhodlo o preložení zostávajúcich zápasov na rok 2021. Naším chlapcom 2 zápasy bez divákov nevyšli a podľahli v nich najskôr po kolapse v 2. polčase Príbelciam vysoko 1:8 a následne v Slovenských Ďarmotách 0:3.

Zimovať tak budú na 11. mieste, ktoré asi zodpovedá momentálnej kvalite kádru a jeho výraznému okliešteniu vinou zranení. Zostáva veriť, že počas prestávky sa dajú hráči zdravotne do poriadku a budú podávať lepšie výkony v jarnej časti, ktorá by sa mala predbežne začať dohrávaným 12. kolom už 7. marca, ak to počasie a situácia ohľadom COVID-19 umožnia.

Zároveň so súťažami dospelých boli odložené aj zápasy mládeže a budú sa takisto

dohrávať v budúcom roku.

(ihu)

IV. liga Juh - dospelí

1. Podkonice	11	10	0	1	34:9	30
2. Tornaľa	11	6	3	2	23:13	21
3. Badín	10	6	2	2	22:10	20
4. Ďarmoty	10	6	2	2	23:13	20
5. Príbelce	10	5	3	2	22:9	18
6. Šalková	10	6	0	4	18:15	18
7. Č. Balog	11	4	4	3	29:25	16
8. Pliešovce	11	4	3	4	21:12	15
9. Poltár	11	4	3	4	18:18	15
10. Hajnáčka	11	3	3	5	16:17	12
11. Medzibrod	11	4	0	7	12:27	12
12. Tisovec	11	2	0	9	16:42	6
13. Detva	11	1	1	8	14:31	4
14. Hriňová	8	0	0	8	2:29	0

I. trieda – žiaci

1. Brezno	5	5	0	0	28:5	15
2. Jasenie	6	4	1	1	27:8	13
3. Badín	6	3	0	3	18:18	9
4. Medzibrod	7	3	0	4	14:23	9
5. Jakub	6	2	0	4	11:22	6
6. Poniky	5	1	1	3	5:15	4
7. Helpa	5	1	0	4	10:22	3

Prípravka

1. Sl. Ľupča	11	8	2	1	35:5	26
2. Ľubietová	11	8	1	2	35:13	25
3. Medzibrod	11	3	2	6	11:23	11
4. Podkonice	11	2	1	8	6:24	7
5. Brusno	8	2	0	6	6:28	6

Rozdielny úvod sezóny

V stolnotenisových súťažiach našu obec po minuloročnej sezóne s 1 tímom opäť reprezentujú 2 družstvá. Od úvodu súťaže na konci septembra sa stihli odohrať iba 3 kolá a súťaže boli prerušené pre zhoršujúcu sa situáciu s COVID-19.

A družstvo štartujúce vo vyššej 5. lige odohralo v úvodných 3 zápasoch vyrovnaný súboj jedine na stoloch Kremničky, kde prehralo 8:10 a v zostávajúcich dvoch zápasoch na súperov jednoznačne nestačilo. Cieľom je skončiť okolo 8. - 9. miesta a udržať sa v súťaži.

B družstvo naopak v 6. lige iba víťazí a spolu so Selcami B zatiaľ nestratilo v súťaži ani bod. Najvyrovnanejší zápas hráči

odohrali na stoloch Cobry A, kde sa tešili z víťazstva 10:8. Ambíciou je pohybovať sa počas celého ročníka na predných

priečkach v tabuľke.

(ihu)

5. liga

1. Ľubietová A	3	3	0	0	41:13	9
2. Podkonice B	3	3	0	0	33:21	9
3. Podbrezová B	2	2	0	0	35:1	6
4. Selce A	2	1	0	1	23:13	4
5. Lučatin B	2	1	0	1	17:19	4
6. Kremnička	2	1	0	1	14:22	4
7. Brezno C	1	1	0	0	14:4	3
8. Medzibrod A	3	0	0	3	12:42	3
9. Bravčovo	3	0	0	3	10:44	3
10. Dubová A	2	0	0	2	9:27	2
11. Podlavice C	1	0	0	1	8:10	1

6. liga

1. Selce B	3	3	0	0	43:11	9
2. Medzibrod B	3	3	0	0	39:15	9
3. Dubová B	3	2	0	1	31:23	7
4. Podlavice D	3	2	0	1	26:28	7
5. Cobra A	3	1	0	2	32:22	5
6. Cobra B	3	1	0	2	17:37	5
7. Valaská	2	1	0	1	21:15	4
8. Lučatin C	2	1	0	1	19:17	4
9. Sl. Ľupča A	2	1	0	1	17:19	4
10. Ľubietová B	1	1	0	0	16:2	3
11. Selce C	3	0	0	3	15:39	3
12. Sl. Ľupča B	3	0	0	3	10:44	3
13. Brezno D	1	0	0	1	2:16	1

Najkrajšia fotografia roku 2020

Starosta obce Medzibrod vyhlásil súťaž o najkrajšiu fotografiu z obce Medzibrod v roku 2020. Do súťaže sa zapojili štyria súťažiaci, ktorí poslali 21 fotografií. Fotografie sú zverejnené na webovej stránke obce: <https://www.obecmedzibrod.sk/obec-2/zo-zivota-obce/sutaz/>, kde do 31. januára môžete hlasovať. Tri víťazné fotografie, ktoré získajú najviac hlasov, budú odmenené 100, 50 a 30-eurovou poukážkou.

Vážení občania,

od 14.12.2020 si môžete prísť na obecný úrad prevziať – zapožičať známky PDO na rok 2021. Staré známky z roku 2020 ružovej farby sú v roku 2021 neplatné.

Známky budú zapožičané maximálne v počte 2 ks na domácnosť a budú zarátané a uhradené občanom v rozhodnutí na rok 2021.

Prvý vývoz PDO v roku 2021 bude v pondelok 4. januára 2021.